

Taľ sa nám zas rôčik minul, jak príroda velí, konečne nám fašiangovníci po roku už vytriezveli.

Už je tu sláva iná, dedina je v strehu, nového fašiangu dožila sa veru. A v sobotu ľudia milí, to svet ešte nevidel, otvorili klížske dvory, v každom dobrý hosťiteľ.

Dúfam len, že sa všetkým na oslave páči, preto na záver poďakovať sa nám ráči.

Nech sa všetci ďalších fašiangov dožijeme v zdraví, vďaka patrí všetkým, ktorí pri tom stáli.

Nech vám ľudia dajú slaninky, klobásy i eurička, aby aj na rok bola dobrá náladička.

Takto pekne vítal fašiangovníkov v Obchodnej (niekdajšej Cigánskej) ulici v Klížskom Hradišti JUDr. Jozef Stanko s manželkou – ako gazda s gazdinou – spolu s viacerými obyvateľmi tejto časti našej obce v sobotu 25. februára. Pestrofarebný, nápaditý a veselý sprievod všakovakých postáv spolu so spevákmi zo súboru Chor de Clus mal v tej chvíli za sebou už dlhé putovanie aby všetkým pripomenuli, že je tu čas fašiangov. Začínali tradične pri klížskej kaplnke u Paučekov. Pristavili sa

■ Rôznorodosti a pestrosti kostýmových a hereckých stvárnení bolo dosť aj v tomto roku. Najviac neprehliadnuteľnou bola „starsia ženička“ (vpravo), ktorá sa večer zmenila na „parketovú levicu“... Foto – Peter Maťašeje

aj pri Obecnom úrade. Už po druhý krát zamierili na Kračiny. A neľutovali. Ved' ich pri Poliakových a rodine Dušana Húdoka víтали zástupcovia viacerých rodín. Výzdoba okolia, kroje, bohatá podpora, najvyššia účasť zo všetkých miest, kde sa fašiangovníci zastavili a dobrá nálada, tak ako vlani. A potom zasa po hlavnej ceste dohora. Ešte zastávka v Miloslavovej zemi a potom už pri kultúrnom dome. Tam sa čudovala aj náhodne prechádzajúca neznáma

karneval. Až prišiel večer. Zábava mala plánovaný začiatok o 20–tej hodine. Keď hudobníci zo skupiny Shakers live band konečne doladili nástroje preplnený kultúrny dom bol v očakávaní. Aký program bude v tomto roku? Čo nachystali účinkujúci? Na zodpovedanie týchto otázok si bolo treba počkať poriadne dlho. Prvá scénka bola uvedená až pred pol desiatou večer,

(Pokračovanie na str. č. 3)

■ Vladimír Gašparových a Milan Matejov v najlepšej scénke večera. Po ich vlnajšom kúzelníckom prekvapení prišlo tentoraz na prekvapenie plienkové... Foto – Peter Maťašeje

FATIMSKÉ ZJAVENIA (2)

Fatimskí pastierikovia – Lucia, František a Hyacinta – sa po silnom zážitku zo zjavenia Panny Márie radostne na seba pozerali. Všetci traja ju jasne videli a rozprávali sa o nej. Už sa im ani nechcelo hrať. Boli šťastní a blažení, že videli niekoho z neba. Zjavenie ich celkom zaujalo.

Najstaršia Lucia viac premýšľala. Navrhla, aby o tom nikomu nehovorili. Ved' aj tak by im nikto neuveril. Ba ešte by ich vysmiali. Dohodli sa teda, že nikomu nič nepovedia. Hyacinta bola asi najviac očarená. Vyskakovala a nadšene opakovala: „Oj, aká krásna Pani!“ Lucia ju varovala, aby sa od radosti nepreriekla. Hyacinta ju uistila: „Len sa neboj, nič nepoviem!“ Slnko už zapadalo, keď prichádzali domov. Pri rozlúčke si ešte raz pripomenuli potrebu mlčania.

Hyacintka sa však doma nevedela upokojiť. Jej srdce prekvapovalo radosťou. Až doteraz vyrozprávala svojej matke všetko, čo zažila. Ako má v tejto chvíli ukryť svoje pocity? Ako zatajiť tú úžasnú udalosť? Nie, to nie je možné. Musela to svojej matke vyrozprávať. Pribehla k nej, hodila sa jej okolo krku a s detskou úprimnosťou povedala: „Mamička, dnes som v Cova da Iria videla Pannu Máriu!“ Matka okamžite reagovala otázkami: „Čo to hovoríš? Čo si spočabela? Ty by si mala byť taká svätá, že by si videla Pannu Máriu?“ Hyacintka zarazene sklonila hlavičku a zopakovala: „Videla som ju, mamička.“ A dodala: „S Ferkom sa ideme pomodliť ruženec. Panna Mária chce, aby sme sa ho modlili každý deň.“ Matka požiadala Hyacintku, aby

(Pokračovanie na str. č. 2)

Blahoželáme

V mesiaci február 2017 oslávila svoje jubileum naša spoluobčianka

Eva Gašpariková Klíž 207 **70 rokov**

Z najstaršej generácie oslávili svoje jubileum títo naši spoluobčania:

Ol'ga Bielichová Klíž 161 **82 rokov**

Mária Švecová Kl. Hradište 60 **83 rokov**

Alojz Kňaze Kl. Hradište 183 **83 rokov**

Oslávencom srdečne blahoželáme a prajeme im predovšetkým pevné zdravie, Božie požehnanie a spokojnosť v kruhu svojich najbližších.

Redakcia Nového Clusu
a pracovníci obecného úradu

* NOVORODENCI *

30.1.2017 Karolína Syslová,
Soňa Radošková a Dávid Sysel

SOBAŠE

.....

† OPUSTILI NÁS †

Marta Oravcová, rod. Fandliová
* 1.3.1954 † 25.2.2017

SPOMIENKA

Stále je smutno a ťažko nám všetkým.
nič už nie je také, ako predtým.
Od života pre seba už nič nežiadala,
všetko len pre svoje deti a rodinu,
svoje zlaté srdce si nám dala.
Spi sladko svoj večný sen,
v spomienkach v srdci sme pri tebe každý deň.

Dňa 19.2.2017 uplynulo 8 rokov, čo nás navždy opustila naša milovaná manželka, mamička a babinka

Mária Poliaková

S láskou v srdci spomínajú
manžel a dcéry s rodinou.

SPOMIENKA

Sú chvíle, ktoré ťažko prežívame,
boli chvíle s Tebou,
na ktoré radi spomíname.
Stíchlo srdce i Tvoj hlas,
smútok v srdci zostal v každom z nás.

Dňa 23. februára sme si pripomenuli 30 rokov od vtedy čo nás navždy opustil

Pavol Bujna

z Klížskeho Hradišťa
Kto ste ho poznali venujte mu spolu s nami tichú spomienku.

Smútiaca rodina

OZNAM

Urbárska spoločnosť obce Veľký Klíž,
pozemkové spoločenstvo, zvoláva

Valné zhromaždenie,

ktoré sa bude konať **4. marca 2017**

o 15,00 hod. v KD Veľký Klíž

FATIMSKÉ ZJAVENIA (2)

(Dokončenie zo str. č. 1)

to všetko pri večeri porozprávala celej rodine. Hyacintka poslúchla. Ferko iba potvrdil, že to tak bolo. Po večeri sa matka vybrala ku svojej sestre, Luciinej matke. Bola zvedavá, čo porozprávala Lucia. Tá však slovo dodržala a nič nepovedala o mimoriadnej udalosti. Až na príkaz svojej matky jej všetko vyrozprávala.

Luciina matka sa zarazila. V ďalších dňoch nad tým premýšľala a nadobudla presvedčenie, že to všetko je len klam. Trápilo ju, že ju dcéra klame. O niekoľko dní stretla pána farára. Vyžadovala sa mu, že práve ju muselo stretnúť takéto „nešťastie“. Vyjadrila svoje obavy, že jej dcéru budú ohovárať po celej krajine. Pán farár sa snažil upokojiť ju slovami: „Ale keby to bola pravda, bolo by to pre vás veľké požehnanie a každý by vám závidel.“ Matka namietla: „Keby to bola pravda... Ale je to nemožné! Lucia ma prvý raz oklamala. Ja ju naučím. Zapamätá si, kedy luhala!“ Po návrate domov dala dcére poriadnu priučku.

Panna Mária sa vo Fatime zjavovala v trinásty deň počas nasledujúcich mesiacov. Správy o týchto zjaveniach sa šířili a postupne prichádzali ďalší ľudia. Dňa 13. septembra 1917 sa tam zišiel už veľký zástup. Svoje skúsenosti a poznatky si nenechávali len pre seba, ale oboznamenali s nimi aj svoje okolie.

Najširšiu verejnosť však zachytili novinári. Nie katolícki, ale liberálni a neveriaci. Dopodrobna opísali udalosti zo septembrového zjavenia. A oznámili, že na 13. októbra je ohlásený „veľký zázrak“. Pravdaže, celú záležitosť zosmiešňovali. Prorokovali, že v ten deň sa klam odhalí. Nepočítali s tým, aký obrovský záujem o Fatimu vzbudila v celom Portugalsku.

(Pokračovanie v budúcom čísle.)

Mons. Anton Kováčik, správca farnosti

Tento mesiac sme sa na cintoríne v Ješkovej Vsi rozlúčili s klížskym rodákom, s 82-ročným **Štefanom Holákom**. Tak ako jeho dvaja bratia Julo a Emil, i najmladší Pišta sa zapísal do histórie nášho futbalu. Staršia generácia si na neho ako futbalistu pamätá, mladšia si ho môže pozrieť na fotografiách uverejnených v Novom Cluse z roku 1997 v seriáli, ktorý spracoval šéfredaktor Peter Maťašeje o histórii klížskeho futbalu. Štefan Holák dedinu reprezentoval v druhej polovici 50.-tych a v 60.-tych rokoch. Zaujímavé bolo jeho vyprávanie o mladosti, o nadšení mužov pre futbal, o brigádach pri stavbách na Hôrke, úsmevné boli zážitky z futbalových zápasov či spomínanie, ako mal ponuku hrať i za Bošany a keďže robil v Koželužniciach Bošany, bolo to aj s výhodami. Zostal však verný svojej dedine. Tu mal svojich kamarátov spoluhráčov, tu celý život držali pevne spolu všetci kolegovia z vtedajších hoľavé nohy po tak bezpečne ako lovom trávniku, do smrti. Aby si i v starobe denne-

DOBÝ ČLOVEK A DOBÝ FUTBALISTA

na bicykli na Klížske Hradište. Štefan Holák bol známy nielen ako futbalista, ale najmä ako dobrý človek. Pri láskyplných spomienkach na svoju predčasne zosnulú manželku Irenku ma zaujali jeho slová o tom, že všetko robili vždy v pohode a spoločne. Obetavo venoval celé svoje srdce i svojim trom deťom s rodinami. Ku každému spoluobčanovi, k rodákom mal pri stretnutí milé slovo, sršal z neho optimizmus. A nemalo bolo takých, ktorým daroval svoj čas, sily, vysúkal rukávy a neraz nezištne pomohol. K nim patrila i naša mama. Štefana Holáka si budeme pamätať nielen ako nášho výborného dlhoročného futbalistu, ale i ako skromného chlapa, ktorý vždy dodržal slovo, ktorý nežiadal od života veľa, nikdy nenarobil okolo seba vietor, ale rozsieval teplé slovo s úsmevom a keď nepomohol, tak ani slovom neublížil. V nádeji na večný odmenu sa snažil chodiť cestami, ktoré sú vyznačené značkami Božích prikázaní, s radosťou pomáhal duševne, telesne za Pán Boh zaplať. Veríme, že sa tak stalo.

Tatiana Macúchová

Udalosti, Postrehy a Novinky v skratke

○ Na konci januára vyšla v regionálnom týždenníku TEMPO výzva pre čitateľov na hlasovanie čitateľskej ankety Športovec Partizánskeho za rok 2016. Prekvapilo nás - príjemne, že medzi mnohými nominovanými sa v šestnástom ročníku tejto ankety objavilo meno Štefana Kučeru. Futbalistu, vynikajúceho zakončovateľa, ktorý mnoho sezón obliekal dres Veľkého Klíža. V súčasnosti pôsobí vo FK Tempo Partizánske. Dá sa mu, ved' po jesennej časti aktuálneho futbalového ročníka je s 11 gólmi na delenej druhej priečke v poradí kanonierov IV. futbalovej ligy.

○ V historickej budove SND v Bratislave sa v nedeľu 19. februára 2017 konala premiéra operného diela Triptych Giacomma Pucciniho, kde sa v jednoaktovke Sestra Angelika predstavila naša rodáčka Katarína Ofúkaná v úlohe učiteľky novíc.

○ Najmä priaznivcom poézie dávame do pozornosti, že v utorok 7. marca v čase od 18,15hod na Rádiu Devín odznie relácia s názvom Nesmrteľné námestie. Venovaná bude nášmu rodákovi Jánovi Badáňovi, ktorého tvorba bude takouto formou prezentovaná. Je to v poradí už piata rozhlasová relácia venovaná jeho básnickej tvorbe.

Informácie zozbieral, napísal a zostavil Peter Maťašeje

FAŠIANGY...

(Dokončenie zo str. č. 1)

Predtým, okrem hudobníkov, vystúpila aj naša spevácka skupina Klížania. Na javisku, i pod ním, sa v rámci programu predstavili tradičné ale i nové tváre účinkujúcich. Strhujúca a dynamická bola cyklistická vložka s trojicou pretekárov. Dve dámy, s dosť odlišným nazeraním na krásu, sa predstavili s príznačným hudobným podmazom (Pat a Mat). Prišli aj brušné tanečnice. Salvy smiechu a rozhodne najväčší ohlas, úspech a ovácie zožala dvojica „plienkových komikov“. Nápaditá bola aj rozprávka o Popoluške. Keď napokon prišiel sprievod, odohrávali sa tradičné obrady, ktoré oživovala a prirodzene narušovala istá dáma s neadekvátnymi pohybmi. Chudkeru basu napokon vyniesli bratia hasiči, účinkujúcim patrilo potlesk na otvorenej scéne a tým, ktorí zotrvali, patrilo tanečný parket až do skorých ranných hodín.

Peter Maťašeje

Je všeobecne známe, že človek k šťastiu potrebuje lásku. Aj tí najprostejší ľudia po nej túžia. Slnko vychádza a svieti rovnako pre všetkých – dobrých, zlých, spravodlivých i bezcharakterných.

Často počujeme, že nestojí za to byť dobrým, lebo na svoju dobrotu doplácame. Nepriatelia nám odkrývajú slabé stránky nášho charakteru. Ľudí však treba milovať aj s ich chybami.

Zabolí, keď zistíme, že nie každý nás má rád tak, ako by sme chceli. Dobré nám padne, keď máme niekoho, kto s nami cíti, kto si nás vypočuje, kto dáva pozor na naše kroky, kto odpovedá na úsmev úsmevom. Lietadlom za pár hodín precestujeme svet, preletíme ponad moria, oceány, ale často krátku cestu od srdca k srdcu nevieme prekonať. Náš život môže byť kvalitný iba vtedy, ak je láska silnejšia než vzdialenosť, ktoré si svojimi neistotami vytvárame. Sú medzi nami ľudia, ktorí kráčajú svetlou stranou života, a o tú tmavú, naplnenú

nepokojom, biedou a zlom sa nezaujímajú. Problémy a ťažkosti sa nevyhýbajú nikomu z nás. Rozdiel je iba v tom, ako kto reaguje, prežíva a rieši jednotlivé situácie. Často si život otravujeme maličkosťami, ktoré nestoja za reč. Stačí málo sebazaprenia a môžeme sa vyhnúť hnevu, či vzájomnému odcudzeniu. Láska vie odpúšťať. Tí, ktorým sa

LÁSKA SPÁJA ĽUDÍ

v medziludských vzťahoch nedarí, by si mali uvedomiť, že život človeka je veľkým darom, že je krátky ako sen.

Pokúsme sa v tomto uponáhľanom svete na chvíľu spomaliť a objavujeme v sebe skryté chyby. Každý by sa mal snažiť preháňať zlo v sebe a svojom okolí. Nie je to ľahké. Niektorí nevedia odpustiť ani sami sebe a radšej trpia.

Ak sa nám podarí šíriť okolo seba lásku a porozumenie, ak sa budeme snažiť dávať, a nie len brať, vtedy vytvoríme svet, v ktorom sa nám bude žiť príjemne a plnohodnotne.

Anna Kňazeová

VÝROČNÁ SCHÔDZA MO JDS

Svoju výročnú schôdzu zvolal výbor MO Jednoty dôchodcov Slovenska na pondelok 13. februára. Predsedníčka na úvod privítala všetkých prítomných, osobitne starostku obce Ing. Tatianu Saskovú a šéfredaktora Nového Clusu. Vo výročnej správe Irena Bujnová zhrnula všetko podstatné, čo sa v klube od 8. februára 2016, kedy bola do funkcie predsedníčky uvedená, udialo, čím klub obohacuje svojich členov, kde všade boli a akými úspechmi sa môžu pochváliť. V čase,

keď sa ujala svojej novej úlohy zostalo v klube deväť starých členov, šesť nových do klubu vstúpilo. V súčasnosti má Miesta organizácia JDS 24 členov.

O všetkých aktivitách pravidelne informujeme aj v našich novinách, vďaka naozaj vzornej spolupráci predsedníčky klubu s vedením redakcie. Predsa len je dobré opätovne – aspoň v krátkosti – vymenovať to najdôležitejšie a najpodstatnejšie.

V priebehu uplynulého roka sa členovia pravidelne stretávali na celkom 11 mesačných stretnutiach. Viaceré členky a členovia klubu sa zúčastnili Olympiády dôchodcov a z Partizánskeho priniesli aj štyri medaily. Krátko po návrate mali hodnotiace posedenie v Miloslavovej zemi. Zorganizovali výlet do Trenčína, túru na Holienovú, aktívne sa podieľali na podujatí Poďakovanie za úrodu. Predsedníčka klubu navrhla svoju predchodkyňu Emíliu Bielichovú na ocenenie za jej 20-ročnú prácu v prospech tunajšej seniorskej organizácie. Prevzala si ho v Partizánskom. Nechýbali na podujatí venované seniorom, ktoré bolo v Chynoranoch, boli si pozrieť vianočné trhy v Trnave. Tešili sa aj zo spoločného sviatočného vianočného posedenia. Na púti pri kaplnku Svätej rodiny mali desať-členné zastúpenie. Následne sa ujala slova Anna Melušová, členka výboru zodpovedná za financie. Po jej správe o hospodárení sa k prítomným dvadsiatim členom organizácie prihovorela starostka obce. A výročné rokovanie pokračovalo prednesom plánu činnosti. Irena Bujnová zdôraznila, že chcú svojich členov priťahovať k pohybu v prírode a preto je v pláne nenáročná vychádzka na Cibajky. V pláne je aj posedenie na Urbárskej chate.

Podobne ako v predošlom roku aj tentoraz budú mať ambície uspieť na Olympiáde seniorov v Partizánskom O tom, že to berú zodpovedne svedčí rozhodnutie venovať sa príprave a tréningu(!). Opäť majú sľúbené posedenie v Miloslavovej zemi. Za cieľ výletov si na rok 2017 vybrali Podhájsku a Baťov kanál. V spolupráci a OZ Tu žijeme sa opätovne chcú podieľať na Poďakovaní za úrodu. Radi by navštívili divadelné predstavenie RND V Partizánskom. Počas Mesiaca úcty k starším plánujú spoločné posedenie. Predsedníčka Irena Bujnová tiež deklarovala záujem organizácie a jej členov pomáhať pri obecných akciách. Počas rokovania bola k nahliadnutiu aj kronika, ktorú má na starosti predsedníčka klubu.

A začalo byť veselo....

To, keď ako víchor do zasadačky Obecného úradu doslova vletela čudesná „dáma“ s nepredstaviteľnými prednosťami. Všetkým bolo zrejme, že program stretnutia sa radikálne mení. Na stoloch dobroty a v sále kopa smiechu a dobrej nálady. Naši seniori si pripomínali fašiangové časy. Keď sa už spomínaná persóna dosýta vyšantila a ďalej asi nevládala s ozembuchom zábavu robiť, objavila sa v sále päťka plačiek (na snímke). Tak silno plakali, že až farár s organistom prišli. Všakovaké vtipné repliky vzniknulé na základe odpozerania ich podujatí počas roka uplynulého vyvolávali salvy smiechu. Spev, dobrá nálada, chutné pohostenie a radosť zo spoločne prežitého popoludnia boli azda dobrým vykročením za všetkým, čo si naplánovali na rok terajší. Kto chce, je zvedavý, chcel by skúsiť pridať sa, má šancu už 6. marca. Vtedy sa naši seniori opäť stretnú na svojej mesačnej schôdzi.

Text a foto Peter Maťašeje

■ Fašiangový ceremoniál končil vyprevadením basy- ozembuchu z priestorov zasadačky Ocu.

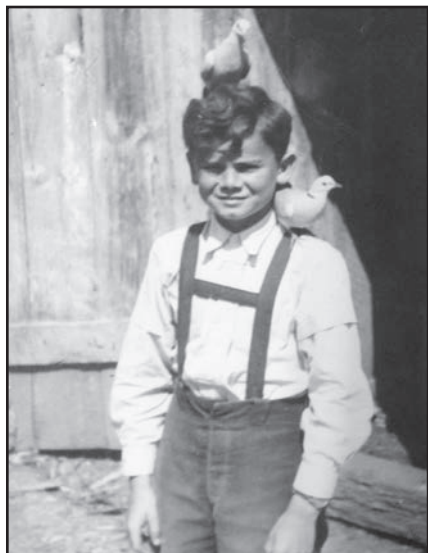
História rodiny Bergerovej

XII. časť

Vtedy, pri spomínanom prevoze ho museli oklamať, že ide len do nemocnice do Partizánskeho. Do Bratislavy totiž dlhodobo odmietal ísť. Tak sa upokojil a horko ťažko v sanitke aj so svojou manželkou vydržal cestu do Bratislavy. To bola jeho posledná cesta. Nasledujúce dni, aj keď sa vyliečil z najhoršieho, musela ho rodina držať v tom, že je v Partizánskom. Prežil v byte svojho syna s jeho manželkou Annou a dcérou Beátou celé leto a nasledujúcu zimu, 21. januára 1987 vo veku 94 rokov zomrel. Jeho manželka žila so svojou rodinou v dobrom zdraví niekoľko rokov. Zomrela na starobu, tiež vo veku 94 rokov, 10. januára 1993. Obaja sú pochovaní na cintoríne v Klížskom Hradišti.

Posledný Berger nášho seriálu – Ing. Pavol Berger

Narodil sa 14. apríla 1929 v byte svojich starých rodičov v Slovenskom Mederi (dnes Palárikovo). Ľudovú školu navštevoval v Klížskom Hradišti v rokoch 1935 – 1939. Pred nástupom na gymnaziálne štúdiá mal nastúpiť ako praktikant (učeň) jazdeckej školy v Topoľčiankach. Zo zámeru stať sa žiakom tejto školy zišlo vznikom Slovenského štátu, kedy riaditeľ žrebčiarne – veľmi dobrý osobný priateľ rodiny Bergerovej – musel odísť do dôchodku. Gymnázium začal navštevovať v Prievidzi, prvé dva ročníky, lebo topoľčianske gymnázium ešte nebolo dobudované. Tretí až ôsmy ročník už navštevoval gymnázium v Topoľčanoch. Býval tam u jeho sestry Alici,

■ Pekná snímka mladého Pavla Bergera z roku 1941.

ktorá už bola v tých časoch vydatá za Dr. Lovranta. Dodnes spomína na svojho triedneho profesora, ktorým bol Marko Švec. Ten – prezieravo – všetkých svojich študentov vystrojil aj na Trať mládeže, na prázdninovú brigádu. Veď účasť na nej bola podmienkou prijatia na vysokoškolské štúdiá. Spomínaný profesor inicioval aj vznik školského časopisu „Riava“. Je pozoruhodné, že členmi redakčnej rady boli aj dvaja študenti z Klíža. Okrem Pavla Bergera to bol aj Rudolf Kredátus. Po rokoch stredoškolských štúdií obaja odišli do Brna. Tam študovali na Vysokej škole zemедelskej, na fakulte lesníctva. Pavol školu dokončil s vyznamenaním a získal diplom lesného inžiniera. Popri štúdiu na svojej fakulte navštevoval aj prednášky na poľnohospodárskej fakulte. Rybárstvo-rybníkársť, chov kožušinových zvierat, deštrukčné práce odstrelom, základy fotogrametrie, to všetko boli oblasti jeho štúdií a záujmu, z ktorých získal štátne skúšky.

Život po štúdiách

Po ukončení vysokej školy Pavol dostal umiestnenku do Krásnohorského Podhradia, na riaditeľstvo Štátnych lesov. Do nástupu na základnú vojenskú školu pracoval vo funkcii referenta pre neštátne lesy. Jeho pracovnou náplňou bolo zmapovať neštátne lesy v okrese Rožňava a vyhotoviť ich zoznam s vyznačením parcelných čísiel a výmer plôch. V rokoch 1952-1954 absolvoval základnú vojenskú službu. Zhodou okolností sa dostal do mesta, ktoré veľmi dobre poznal, veď v ňom študoval. Do Brna. Tam získal vojenský vodičský preukaz a bol prevelený k protiletadlovému pluku v Brne-Žideniciach. Tam pôsobil počas celého trvania vojenskej služby.

Po návrate z vojenčiny

Vidiac až prehnanú preferenciu u neodborných kádrov v našom lesníctve hľadal uplatnenie vo vodnom hospodárstve. Už pri štúdiu rybníkársť ho voda natoľko zaujala, že sa v nej začal vyžívať. V kombinácii so stavbami rybníkov, priehrad, úprav potokov, odvodňovania, závlah a poľnohospodárskych meliorácií začal vidieť svoju budúcnosť. Keď nastupoval do svojho prvého zamestnania v roku 1954,

do Agropjektu v Nitre, naskytla sa mu možnosť založiť na Slovensku prvý melioračný projektový ústav. Bol to zhodou okolností aj zámer, resp. úloha ústredného vedenia slovenského povereníctva poľnohospodárskeho v Bratislave. Pár mesiacov po založení Agropjektu, jeho prví riadiaci pracovníci uvítali príchod Ing. Bergera s jeho ambíciami. Uviedol ich hneď pri prijímaní do zamestnania. Tak sa stalo, že bol prvým meliorantom aj zakladateľom prvého projektového útvaru meliorácií na Slovensku. Začalo to odvodňovaním, čo je najreprezentatívnejšia melioračná činnosť. Dostalo sa mu veľkej podpory nadriadených orgánov. Aj preto už po niekoľkých mesiacoch činnosti mal novozaložený „hydromelioračný ateliér“ niekoľko desiatok pracovníkov.

■ Na vojenčine v Brne v roku 1953.

Ing. Berger vidiac potrebu prehliť svoje znalosti z poľnohospodárstva začal diaľkovo študovať na VŠP v Nitre. Tam mu uznali skúšky z viacerého všeobecných aj odborných predmetov z lesníckej fakulty. Takže už v roku 1960 štúdium agronomie ukončil záverečnými štátnicovými skúškami.

Po zlúčení Nitrianskeho a Bratislavského kraja sa stal vedúcim hydromelioračného projektového ateliéru v Bratislave. Neprestal študovať. Pokračoval postgraduálne navštevovať technické vysoké školy v Bratislave (vodné stavby na VŠT) a hydromeliorácie na VŠT v Brne. Štúdiá týchto stavebných odborov ukončil postupne do roku 1963 absolvovaním štátnych skúšok.

Pokračovanie v budúcom čísle

Z rozsiahlej práce **Životopis rodiny Bergerovej** ktorú napísal Ing. Pavol Berger vybral, a do novinárskej podoby spracoval **Peter Maťašeje**

Spoločenské dianie v našej obci je pestré. Už niekoľko desaťročí sa na nom podieľa aj futbalový oddiel Tatran Veľký Klíž. Za dňom v uplynulom roku sa jeho hráči, členovia aj fanúšikovia obzreli na výročnej schôdzi, ktorá sa konala v sobotu 18. februára 2017 v zasadačke KD. Veľká účasť fanúšikov, ale aj hráčov napovedala o závažnosti a dôležitosti rokovania. Ved' zabezpečiť fungovanie takého veľkého kolektívu nie je jednoduché. Je dôležité pripomenúť, že o chod klubu sa starajú iba dobrovoľníci! V rámci svojho voľného času pripravujú každý týždeň na sobotu a nedeľu všetko potrebné tak, aby hráči mohli v klude hrať a fanúšikovia ich povzbudzovať.

Rokovanie otvoril a viedol predseda Pavel Dobias, ktorý vyjadril potešenie z veľkej účasti. Predniesol návrh programu, ktorý bol bez pripomienok schválený. Podal aj správu o činnosti za uplynulý rok a aj hodnotenie hráčskych výkonov dorastu, ktorí odohrali 10 zápasov, z toho 4 vyhrali, 5 prehrali a 1 skončil remízou. To stačilo na 2. miesto v súťaži so šiestimi mužstvami. Na hostovaní bolo 6 hráčov a všetci skončili činnosť z dôvodu veku, odišli hrať do svojich materských klubov alebo skončili s futbalom. Z našich hráčov, ktorí boli vekom vhodní, sa doplnilo „A“ mužstvo, alebo boli ostaršení, aby v áčku mohli hrať. Žiaľ, z nedostatku hráčov sme museli dorasteneckú súťaž odrieknuť.

Bolo počuť hlasy, že ich je dosť, ale nie je ani v blízkosti budúcnosti to nebude inak. Podľa P. Dobiasa chýba športový areál priamo v obci. Lebo Hôrka je „od ruky“. Našou nádejou je prípravka, kde sú talentovaní chlapci, žiaľ, potrvá dlhší čas, kým dorastú. V hodnotení A mužstva skonštatoval, že v súťažnom ročníku 2015-16 nedopadlo dobre, skončili na predposlednom mieste. V jarnej časti bolo 15 zápasov, z toho 5 vyhrali, 4 remizovali a 6 prehrali, z toho 1 kontumácie. Hráči mali nového trénera M. Vaňu, čo bola dobrá voľba, lebo je to jeden z kľúčových hráčov. Aj nálada v mužstve bola lepšia ako v jeseni. Niektoré zápasy prehrali nešťastne na konci hry. Zrejme chýbala kondícia a ani dochádzka na tréningy nebola vzorná. Jesenné výkony boli ako na hojdačke, za čím je tiež menší počet hráčov a ich slabá účasť na tréningoch. Veľkým problémom je nedostatok hráčov, ktorí sú k dispozícii na zápasy. Na súpiske je ich dostatok, ale niektorí sú vzdialení pracovne, iným sa hrať nechce. Keď prirátame zranenia, choroby, či červené karty, situácia je až kritická. Posledný zápas v N. Pravne z tohto dôvodu ani neodohrali. Teraz je pred výborom výzva, ako doplniť mužstvo. V doraste skončili S. Beliansky, S. Hlavačka. Ešte sú tu Matúš Bielich a Tomáš Stanko, vekom dorastenci, talentovaní a časom do áčka zapadnú. To sa týka aj brankára Adriána Michala. V lete sme dostali typy na doplnenie kádra z V. Bielich - Jurík, Kohút a z Rajčian Dovalovský. Vyskúšali sme ich na turnajoch u nás a na Skýcove, ktoré sme vyhrali. A s týmito hráčmi sme boli spokojní a hráči k nám prestúpili. Dovalovský sa zaviazal na rok. Súťažný ročník 2016-17 sme začali o súťaž nižšie. V bráne máme Adriána Michala, ktorý ide v otcových šľapajach a ak sa bude snažiť, isto bude oporou mužstva. Jeseň nezačala dobre. Po prehre s Chynoranmi prišla výhra v Dvorci, potom prehra s Pečeňanmi. Nasledovala séria zápasov, keď sme 5 vyhrali 1 remizovali. Nešťastná bola tesná prehra v Ostraticiach 2:1, keď remíza visela vo vzduchu. Po jeseni nám patrilo 3. miesto s 23 bodmi. Výkony boli striedavé. Mužstvu chýba sebadisciplína, tréningové dávky a hlavne tréner. M. Vaňo sa vzdal už po 5. kole. Nie je dobré, keď trénera neustále atakujú fanúšikovia a chcú si presadiť svoju pravdu. On

má zodpovednosť za mužstvo. Je ťažké pracovať, keď je málo hráčov, chýba im tréningová disciplína. A Kvalitnejší káder. Týmto spôsobom sme stratili už troch trénerov za 3 roky. P. Dobias uviedol, že chápe, že aj hráči musia pracovať a zabezpečiť seba aj rodinu. Konštatoval, že s podobnými problémami sa boria aj susedné kluby. Navyše, v posledných rokoch je menší záujem chlapcov hrať futbal. Boli časy, keď sme mali hráčov aj do 2 mužstiev. Potrvá dlhú dobu, než sa situácia zlepší. Zmeniť sa musí aj prístup fanúšikov. Z Hôrky sa úplne vytratilo povzbudzovanie, aké bolo v minulých rokoch, pribudli len urážky a kritika na rozhodcov, hráčov i členov výboru. Čo určite nepridá hráčom chuť hrať. Viacerí kvôli tomu s futbalom skončili. Nevýhodou je aj poloha obce – sme na konci, je ťažké pritiahnúť sem hráčov z iných dedín. Vozili sme dorastencov zo Skýcova, Baština, Práznoviec. Zabralo to veľa času vodičom, aj výboru. Bolo ich treba doviesť aj odviezť. Novú sezónu klub začne oslabený – odišiel P. Bielich a predčasne aj Dovalovský, dvaja dôležití hráči. Úlohou pre výbor bude nájsť náhradu. V obci je niekoľko chlapcov, len ich treba presvedčiť.

Od hráčov očakáva, že ako kamaráti k tomu prispejú. Fanúšikovia by mali tľmíť svoje vášne a hráčov povzbudzovať. Informoval, že vlni sa opravili lavičky, kúpili sa krovové kachle, upravilo sa okolie ihriska a nový šat dostala vodárnička v Doline. Záverom P. Dobias poďakoval sponzorom, obci V. Klíž a J. Ves a vyslovil

FUTBAL V UPLYNULOM ROKU

nádej na dobrú spoluprácu aj naďalej. O prípravke Mix informoval Ing. František Bokor. Ocenil snahu detí aj ich rodičov za pomoc pri doprave na zápasy. Deti od neho dostali sladkú odmenu. Správu o hospodárení podala Ing. Zuzana Holáková. Správu revíznej komisie prečítal Ing. Marek Stanko. Najdôležitejším bodom bola voľba predsedu, pretože Pavel Dobias ukončil svoju činnosť. Kandidáti boli dvaja: Ing. F. Bokor a Rastislav Beliansky, takže voľba bola tajná. Po sčítaní hlasov predsedu volebnej komisie Ing. Michal Stanko oznámil, že vyhral R. Beliansky s počtom hlasov 26. Nasledoval návrh a voľba členov výboru. Navrhnutí boli: Ján Urban, Milan Bielich (Cyril), Mgr. Juraj Martiška, Ing. Michal Stanko a zástupca hráčov Milan Vaňo. Z pléna nevzišiel žiaden iný návrh a kandidáti boli hlasovaním potvrdení ako noví členovia výboru. V rusnej diskusii vystúpila najskôr starostka Ing. T. Sasková, ktorá ocenila činnosť klubu nielen v súťaži ale aj pri podujatiach konaných v obci. Novému predsedovi aj členom výboru zablahoželala a poprialala veľa úspechov. Pavol Toma si postažoval na turnajový guláš. Ing. Bokor oznámil, že končí ako vedúci prípravky Mix. Upozornil na potrebu zvýšiť počet členov usporiadateľskej služby na zápasoch, nakoľko klub je v podmienke. Práve okolo tejto skutočnosti sa potom rozprúdila ostrá diskusia. Na to reagoval Ing. Michal Stanko, ktorý prečítal z odvolacieho listu na ObFZ a oboznámil o následkoch, ktoré z konfliktu na zápase so Slatinou môžu nastať. Predseda mandátovej a návrhovej komisie podal návrh na uznesenie, ktorý bol plénom schválený. Slovo si vzal aj nový predseda R. Beliansky, ktorý sa poďakoval za prejavenu dôveru a nádej, že sa s problémami popasuje. Pavel Dobias poďakoval aj prítomným hosťom za účasť, klížskemu futbalu poprial veľa zdaru, prítomných pozval na pripravené občerstvenie a schôdzu ukončil. Ing. Zuzana Holáková

VENUJTE 2% Z DANÍ

Obecný športový klub Veľký Klíž,

958 45 Veľký Klíž

IČO: 42140935, DIČ: 2021267754

IBAN: SK6709000000000262541325

Právna forma: 701, občianske združenie

Ďakujeme

„Ostrá ide na Ostrú“. Tak by mohol zvolať každý, kto videl v nedeľu 12. februára početnú skupinu turistov smerujúcu do Doliny. Tradičná akcia KST Ostrá Veľký Klíž, ktorá má svojich pravidelných aj občasných účastníkov, začala písať svoje trináste pokračovanie.

Už ráno pri kultúrnom dome bolo cítiť, že 13-tka bude tentoraz šťastné číslo. Prítomných je čoraz viac, víťame takmer päťdesiat turistov, okrem domácich aj z Partizánskeho, Turčianok, Topolčian, Veľkých Krštenian, Chynorian. Pozvanie prijala aj päťka členov z KST Podlužany, ktorí v našej obci neboli po prvý raz. Počasie ideálne, slnko na čistej oblohe sa pridáva k nám. S radostným konštatovaním, že počet členov nášho klubu prekročil magickú stovku, vykráčíme do Doliny. Pokračovanie po urbárskej ceste má svoju neodmysliteľnú prestávku. Pri odbočke do lesa nás čaká Karol Smatana, ktorý nás sem už dlhé roky prichádza pozdraviť a vyprevádza nás na výstup na Malú Ostrú. S prániam pevného zdravia sa lúčime a mierieme do lesa. Sneh, ktorý tento rok bol na dlhšej návšteve, už zmizol. Našťastie zem je ešte premrznutá a tak sa nám darí vyhýbať miestam s blatom. Keďže na vrchol nie je riadny chodník, samotný výstup je trochu živelný. Z diaľky by sa mohlo zdať, akoby

ŠŤASTNÁ TRINÁSTKA

sa na veľké mravenisko štvralo množstvo pestrofarebných mravcov.

A sme hore. Čaká nás príjemné prekvapenie, ďalší štyria turisti nás už čakajú. Celkovo 53 prítomných aj s tromi psíkmi. Krátke zastavenie, obligatívny zápis do vrcholovej knihy, veľa rozhovorov aj fotiek. Samozrejme, aj spoločná, ktorá je ako vždy, zdrojom zábavy. Slniečko sa nasmelo svojimi lúčmi pokúša trochu hriať, ale my pokračujeme. Smer Vrchhora. Krátky zostup, trochu asfaltu a po pár krokoch do kopca už rozkladáme oheň. Nechce horieť, aj keď sa toho ujal zálesák. Nedočkavci prinesené klobásky a slaninky jedia len tak, ďalší ich doslova ťúdia. Trpezlivejší sa po dlhšom čase predsa len plameňom dočkajú a môžu veselo opekať. Medzitým si takmer každý prezrie kaplnku s novou strechou,

aj zručaninu kostola. Viacerí neodolajú a vystupujú aj na Michalov Vrch. Po skupinkách, aj jednotlivci, sa pomaly rozchádzame domov. Ešte zaslúžený čaj, káva či pivo po túre a so spokojným úsmevom sa lúčime s hosťami, aj s domácimi.

Takže 13. ročník podujatia smelo môžeme zaradiť medzi tie najvydarenejšie. Účasť, počasie, pohoda na túre – všetko bolo, ako má byť. Zostávajú príjemné spomienky a pranie, nech sa takto vydará čo najviac akcií KST Ostrá Veľký Klíž. Dovidenia nabudúce, priatelia.

Vladimír Sasko

MOTOKROSÁRI BILANCOVALI

Začiatok roka sa nesie v znamení hodnotiacich schôdzí záujmových organizácií. Obecný športový klub AMK svoju výročnú členskú schôdzu naplánoval na sobotu 11. februára do veľkej sály kultúrneho domu. O piatej popoludní sa zišla stovka členov a priaznivcov motokrosu, aby na svojom výročnom stretnutí zhodnotili rok 2016. Zasadnutie viedol manažér klubu Milan Hudok st.. Úvodom privítal prítomných a hostí - starostku obce, predsedov klubov - OŠK FO a KST Ostrá, ako aj zástupcov Lesného a pasienkového spoločenstva Ješkova Ves. Pribeh rokovania sa riadil schváleným programom. Správu o činnosti klubu za uplynulý rok predniesol predseda OŠK AMK Bc. Rudolf Mihaleje. Úvodom hodnotiacej správy spomenul sponzorov klubu, v prejave sa venoval hodnoteniu starostlivosti o trať na Brodoch, ktorá sa nachádza v chránenom krajinnom území. Jej prevádzka podlieha schvaľovaniu a aj kontrolám štátnych orgánov. Pripomenul, že členovia klubu odpracovali na úprave trate veľa brigádnických hodín. V júni minulého roku sa na trati Brody konali Medzinárodné majstrovstvá SR mládeže spojené s Regionálnym závodom SCRUB Cup, na ktorom zápolilo 167 pretekárov a zúčastnilo sa ho temer 500 divákov. V septembri sa na Brodoch konal voľný tréning spojený s traktorovou parádou a stretnutím členov klubu. Predseda klubu v správe zhodnotil jazdcov a triedy, ktoré reprezentovali (v budúcom čísle uverejníme na túto tému správu manažéra klubu Milana Hudoka st.). Poďakoval členom - športovému komisárovi Rudolfovi Kováčikovi za reprezentáciu na všetkých pretekoch usporiadaných SMF a tiež Martinovi Stankovi za reprezentáciu klubu ako členovi TPM pri SMF.

Ekonomické zhodnotenie činnosti - Správu o hospodárení klubu predniesol Milan Hudok ml. Predseda revízie komisie Miloš Marko predložil zistenia kontroly účtov a účtovníctva. Vlni reprezentovalo našu obec, región, sedem jazdcov - Marek

Ladický, Andrej Stanko, Pavol Hudok, Dušan Hudok ml, Richard Mihaleje a Bc. Rudolf Mihaleje. Ich činnosť bola ocenená pamätnými pohármi. Ocenenie dostali aj sponzori OŠK AMK a členovia, ktorí klubu v minulom roku významne pomáhali. Následne si členovia klubu zvolili svoje vedenie na rok 2017. Staronový predseda Bc. Rudolf Mihaleje v mene novozvoleného výboru poďakoval členom klubu za dôveru. Pripomenul, že v tejto športovej sezóne nás bude reprezentovať 11 jazdcov. Zaujímavosťou je to, že opäť po čase je medzi nimi jedna žena - Simona Hudoková. V diskusii starostka obce poďakovala jazdcov za reprezentáciu, výboru a všetkým zúčastneným za pomoc pri organizovaní pretekov na Brodoch a do novej sezóny popriala jazdcov športové šťastie bez zranení. Športový komisár Rudolf Kováčik v diskusnom príspevku spomenul prípravné práce na motokrosoch tratiach, zviditeľnenie klubu a tým aj našej obce v televíznej show Markízy. V priebehu podujatia vystupovala s kultúrnymi vsuvkami mužská spevácka skupina Klížania.

Ing. Tatiana Sasková

■ Jazdci OŠK – AMK VEĽKÝ KLÍŽ v sezóne 2017: V popredí Marek Najman, a Matúš Deviatka. V pozadí z ľava: Róbert Guoth, Marek Ladický, Pavol Hudok, Dávid Húdok, Simona Hudoková, Dušan Hudok, Dominik Dolný, Richard Mihaleje a Bc. Rudolf Mihaleje.

OD NOVÉHO ROKU 101 ČLENOV !!

Na Slovensku máme organizovaných 16 tisíc turistov (!!). Do tejto naozaj veľkej organizácie už viac ako 13 rokov patrí aj náš Klub Slovenských turistov Ostrá Veľký Klíž. Jeho členovia, ako i ďalší priaznivci tohto druhu aktívneho života v našej obci sa stretli ešte v predposlednú januárovú sobotu na svojom výročnom rokovaní. Nechýbali hostia, ktorými boli starostka obce Ing. Tatiana Sasková, predseda Regionálnej rady KST Topolčany Pavol Janček a predseda AMK auto-moto klub Veľký Klíž Bc. Rudolf Mihaleje.

Na úvod všetkých privítal predseda klubu Vladimír Sasko. Člen výboru Daniel Král predostrel program schôdze. K najočakávanejším bodom každoročne patrí správa o činnosti. Predniesol ju predseda klubu. Skonštatoval, že máme za sebou už trinásť rok v histórii klubu. Vlni v ňom bolo 94 členov. Klub uskutočnil 17 podujatí, na ktorých sa zúčastnilo celkom 564 turistov. Okrem domácich vrchov v našom najbližšom okolí urobili turisti niekoľko pozoruhodných a významných výstupov v rámci Slovenska. S potešením konštatoval, že sa opäť rozšíril zoznam našich ľudí, ktorí zdolali Gerlachovský štít. Klub mal zastúpenie aj na turistických podujatiach v rámci regiónu (Zimný regionálny zraz v Kovarciach, Letný turistický zraz Nitrianska Streda) aj Slovenska (Zraz čitateľov časopisu Krásy Slovenska na Veľkej Javorine). Ako každý rok, boli uskutočnené aj dva autobusové zájazdy (jednodňový do Manínskej Tiesňavy a na Považský hrad), a trojdňový (do Pienin na slovenskej i poľskej strane). Zástupcovia

klubu sa v minulom roku objavili aj v Českej republike, Slovinsku, Nórsku, a dokonca aj v ďalekom Mexiku (!). Nemožno zabudnúť na aktivity spojené s Dňom zeme, kedy spolu aj s deťmi turisti a turistky čistili našu prírodu.

Program výročnej schôdze pokračoval prednesením finančnej správy (Danka Smatanová) a následne revízie komisie (Emil Sasko). Milým bodom programu bolo ocenenie aktívnych členov klubu. Z neho sa tentoraz tešili Miroslav Bielich, školáčka Veronika Králová a Mária Šusterová. Ing. Ondrej Strmeň prítomným prečítal plán činnosti na rok 2017. V diskusii sa všetkým priaznivcom turistiky prihovorela starostka obce. Na záver svojho príhovoru odovzdala zástupcom klubu knižný darček. Do diskusie sa zapojil aj Pavol Janček. Hovoril najmä o pripravovanom Medzinárodnom letnom turistickom zraze, ktorý bude na Duchonke.

Všetkých 58 prítomných účastníkov podujatia si so záujmom prezrelo projekciu, v rámci ktorej Peter Dobias premietal prehľad uplynulého turistického roka vo fotografiách. Následné neformálne posedenie pri bohatom občerstvení (tradične ho zabezpečuje nielen výbor klubu, ale svojimi špecialitami ho obohacujú aj viaceré (-rí) turisti, ktorí bez vyzvania prinášajú svoje dobroty) trvalo do neskorých večerných hodín.

Keď nastal nový deň, a pribudli ďalšie, vývoj naznačil čosi nečakané. V roku 2017 má KST Ostrá 101 riadnych a registrovaných členov !! Zhodou okolností takýto rekordný počet členov mal KST aj v roku 2010. Nevdojak sa natíska otázka. Môžu sa iné športovo – spoločenské organizácie vo Veľkom Klíži pochváliť takouto členskou základňou ???

Peter Maťašeje

Vydáva Obecný úrad Veľký Klíž, PSČ: 958 45, okres Partizánske, č. t. 038/5429222. Šéfredaktor Peter Maťašeje, č. t. 0908 772 326, e-mail: mataseje@bestnet.sk, redakčná rada: Ing. Zuzana Holáková, Ing. Tatiana Sasková, Anna Húdoková, Anna Kňazeová. Príspevky do novín prijíma obecný úrad a redakčná rada. Redakcia si vyhradzuje právo výberu a úpravy článkov. Schválené obecným zastupiteľstvom dňa 30.11.1995 pod č. 9/1995 v bode 2, písm.f. Tlač Rosart. Registrované Ministerstvom kultúry pod EV 3637/09, IČO: 00311308, ISSN 1339-2611. Dátum vydania: 28. februára 2017.